

การแปลคำเรียกขานในนวนิยาย : กรณีศึกษาเรื่องขันกว่าเลือด

ภาสกร เชื้อสวย

อภินันท์นาการ

จาก

ศูนย์หนังสือพิมพ์ ๗.๗๕๐๖

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

๑๗

๗๔๙๓๗

๒๕๕๑

๓.๒

พ.ศ. ๒๕๕๑

ISBN-974-861-555-6

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

3836379LCCD/M : สาขาวิชา : ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา ; ศศ.ม.
(ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)

ศัพท์สำคัญ : คำเรียกขาน / การแปล

ภาสกร เชื้อสววย : การแปลคำเรียกขานในนวนิยาย : กรณีศึกษาเรื่องซันกว่าเลือด
(TRANSLATION OF ADDRESS TERMS : CASE STUDY ON SLEEPERS). คณะกรรมการ
การควบคุมวิทยานิพนธ์ : สุขุมาวดี ขำหิรัญ M.A., ลักขณา ดาวรัตนหงษ์ Ph.D., บุญจิรา ถึงสุข
M.A., คุณหญิงวินิตา ดิถียนต์ Ed.D. 180หน้า. ISBN 974-661-555-6

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาระบบการใช้คำเรียกขานที่พบในนวนิยายฉบับแปลของ
SLEEPERS ชื่อ ซันกว่าเลือด โดยสมพล สังขะเวส การศึกษาครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อหาวิธีการ
แปลคำเรียกขาน บังญัติทางสังคมวัฒนธรรมไทยที่มีผลต่อการใช้คำเรียกขานของผู้แปล และรูปแบบ
การใช้คำเรียกขาน โดยการวิเคราะห์จากบทสนทนาที่ปรากฏคำเรียกขานนุรุษที่ 2 และนุรุษที่
1 ทั้งในต้นฉบับและฉบับแปล

จากการศึกษาพบว่าสามารถแบ่งคำเรียกขานนุรุษที่ 2 ในฉบับแปลออกได้เป็น คำนุรุษ
สรรพนาม คำนุรุษสรรพนาม +นามวลีหรือนาม คำนามทั่วไป ชื่อเฉพาะ และคำทชยบ ส่วนคำ
เรียกขานนุรุษที่ 1 พบเพียงการใช้ในรูปคำนุรุษสรรพนามเท่านั้น

บังญัติทางสังคมวัฒนธรรมไทยที่มีผลต่อการเลือกใช้คำเรียกขานคือ วัย เพศ และ อาชีพ/
ตำแหน่ง รูปแบบการใช้คำเรียกขานที่แบ่งตามระดับความสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนาและสถาน
การณ์ที่เป็นทางการของบทสนทนานั้น แบ่งออกได้เป็นสองระดับคือการใช้คำเรียกขานในระดับ
เดียวกันและต่างระดับกัน

กลวิธีการแปลคำเรียกขานของผู้แปลสามารถแบ่งออกได้เป็น การแปลตรงจากคำต้นฉบับ
การปรับคำแปล ได้แก่ การใช้คำที่แสดงตำแหน่งและสถานภาพ การใช้คำเสริมหน้า การใช้คำแปล
หลายคำจากคำต้นฉบับหนึ่งคำ การซ้ำคำแปลและการใช้คำเดี่ยว การรวมคำแปล และการละไม่
แปล

3836379LCCD/M : MAJOR : LANGUAGE AND CULTURE FOR COMMUNICATION
AND DEVELOPMENT; M.A. (Language and Culture for
Communication and Development)

KEY WORD : ADDRESS TERM / TRANSLATION

PASAKARA CHEASAU : TRANSLATION OF ADDRESS TERMS : CASE
STUDY ON *SLEEPERS*. THESIS ADVISOR : SUKUMAVADEE KHAMHIRAN M.A.,
LAKANA DAORATANAHONG Ph.D., BOONJIRA THUNGSUK M.A., KHUNYING
VINITA DITEEYONT Ed.D., 180 p. ISBN 974-661-555-6

This thesis is a study of the address term system as found in the Thai translated version of the novel *Sleepers* written by Lorenzo Carcaterra, translated by Sompol Sunkhawed. The purpose of this study is to find out the translation techniques, the Thai socio-cultural factors governing the choice of address terms, and the patterns of address terms. The analysis is based on the second and the first person address terms used in the conversation in the English and Thai versions.

From the findings, the address terms of the second person pronoun found in the Thai version can be classified into personal pronoun, personal pronoun + noun phrase or noun, general name, specific name and coarse language, whereas only personal pronouns are found where characters address themselves.

The Thai socio-cultural factors governing the choice of address terms are age, sex and occupation/status. By level of intimacy and degree of formality, the patterns of address terms are found to be reciprocal and non-reciprocal.

The translation techniques in this study include direct translation, interpretative translation (i.e. the use of position/status terms, prefix, multi-translated words from one original word, repeated translated word, spoonerism, abbreviation, and euphemism), combining translation and intentional deletion.